

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/687/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314207031
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1314207031.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: T. L. F. C., Q. A. X, Q., adresa na doručovanie: R. XX, Q., proti odporcovi: LESY Slovenskej republiky, š.p., so sídlom Nám. SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o uloženie povinnosti požiadať o posúdenie vplyvov výrubu na integritu chráneného biotopu a zdržať sa zásahov do neho bez schválenia z dôvodov podľa práva EU, na odvolanie navrhovateľa uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 44C/93/2014-73 zo dňa 31. júla 2014, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov konania nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o návrhu navrhovateľa zastavil. Zároveň rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, námestie Ľ. Štúra, 812 35 Bratislava, IČO: 42 181 810, na ďalšie konanie. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi priznal vrátenie súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 €, do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Návrhom zo dňa 19.03.2014 doručeným na súd dňa 25.03.2014, v znení doplnenia zo dňa 06.06.2014 (doručený súdu 11.06.2014) sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť:

1. požiadať Ministerstvo životného prostredia SR o posúdenie vplyvov výrubu stromov plánovaného do konca platnosti plánu starostlivosti o lesy pre oblasť neviestka Kobyla schváleného 12. 7. 2006 na obdobie 2006 až 2015 v znení neskorších zmien na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu Devínska Kobyla podľa smernice Rady č. 92/43/ EHS v rozsahu podľa smernice európskeho parlamentu a Rady č. 2001/42/ ES tak, aby pri posudzovaní bola zabezpečená aj účasť verejnosti podľa smernice európskeho parlamentu a rady číslo 2003/35/ ES,
2. zdržať sa výrubu stromov plánovaného do konca platnosti plánu starostlivosti o lesy pre ÚEV Devínska Kobyla schváleného 12. 7. 2006 na obdobie 2006 až 2015 v znení neskorších zmien a to až do konečného schválenia výrubu plánovaného do konca platnosti tohto plánu starostlivosti o les v procese posúdenia vplyvov podľa výroku č. 1.

Navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že konanie o nariadení predbežného opatrenia vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 69/2014 bolo uznesením zo dňa 28. 2. 2014 nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil odporcovi zdržať sa do rozhodnutia vo veci samej výrubu stromov v osobitnom chránenom území európskeho významu Devínska Kobyla.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky listom zo dňa 3. 3. 2014 potvrdila, že zmapovanie chránených biotopov na Devínskej Kobyle

je nedostupné a má byť spracované až 15. 4. 2014. Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že až po zmapovaní biotopov v ÚEV Devínska Kobyla bude reálne možné posúdiť ako odporcom plánovaný výrub skutočne zasahuje do chráneného biotopu a že skutočnosti takému posúdeniu doteraz podrobený byť vôbec nemohol. Zo spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 11 C 69/2002 (účastníkov T. L. F. C. c/a LESY Slovenskej republiky, š.p. o vydanie predbežného opatrenia) súd prvého stupňa zistil, že vo veci vydaného predbežného opatrenia (na ktoré poukazoval navrhovateľ v tomto konaní) na základe odvolania odporcu odvolací súd uznesením č. k. 8 Co 290/2014 - 124 zo dňa 18. 6. 2014 uznesenie súdu 1. stupňa zo dňa 28. 2. 2014 č. k. 11 C 69/2014 - 48 zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení okrem iného uviedol že dospel k záveru, že uvedená právna úprava upravuje spoločenské vzťahy v oblasti verejného (správneho) práva, a teda aj ochrana biotopov, ktorá je súčasťou ochrany prírody a krajiny, jednoznačne patrí do oblasti správneho práva, keď v súvislosti s touto ochranou nevznikajú súkromnoprávne vzťahy, ale verejnoprávne, patriace do oblasti správneho práva.

Po právnej stránke súd prvého stupňa posúdil vec v zmysle ust. § 7 ods. 1, 2, 3, § 104 ods. 1 O.s.p., § 1 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 3, § 18 ods. 4, 10, 11, 12, § 20 ods. 1 písm. f/, 2, 5, 6, § 54 ods. 1, 2 písm. g/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a skonštatoval, že v predmetnom prípade sa nejedná o občianskoprávnu vec v zmysle § 7 ods. 1, 3 O.s.p. a pre nedostatok právomoci konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil a vec postúpil Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že neexistuje hmotnoprávny predpis (tak ako to ustanovuje § 7 ods. 3 O.s.p.), na základe ktorého by súd mal právomoc (t.j. neexistuje osobitné zákonné splnomocnenie) uložiť odporcovi navrhovateľom žiadanú povinnosť (dať si posúdiť vplyv výrubu stromov na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu). Podľa súdu prvého stupňa však takúto právomoc má Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, ktorému zákon č. 24/2006 Z.z. dáva oprávnenie rozhodnúť na základe podnetu navrhovateľa (t.j. podaného návrhu, ktorým sa obrátil na súd), či činnosť, ktorú uskutočňuje odporca v predmetnom chránenom území európskeho významu bude podliehať posudzovaniu podľa citovaného zákona a následne toto posúdenie vykonať. V tejto súvislosti tiež dodal, že v rámci správneho konania bude potrebné rozhodnúť aj o druhom návrhu navrhovateľa (zdržania sa výrubu stromov plánovaného do konca platnosti plánu starostlivosti o lesy pre ÚEV Devínska Kobyla schváleného 12. 7. 2006 na obdobie 2006 až 2015 až do konečného schválenia výrubu plánovaného do konca platnosti tohto plánu starostlivosti o les v procese posúdenia vplyvov výrubu stromov na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu).

Súd prvého stupňa zastal názor, že pri posudzovaní vplyvu výrubu stromov na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu nejde o vzťah občianskoprávny, ale ide o vzťah verejnoprávny (t.j. postavenie subjektov tohto právneho vzťahu nie je rovnocenné), keď charakteristickým znakom občianskoprávných vzťahov je predovšetkým rovnocenné postavenie. Mal za to, že oblasť posudzovania vplyvov na životné prostredie je v kompetencii Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktoré je orgánom kompetentným rozhodnúť o podnete navrhovateľa.

O náhrade trov súdneho konania rozhodol prvostupňový súd v súlade s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď navrhovateľ procesne zavinil, že konanie bolo zastavené, keďže nepreukázal podanie návrhu ako dôvodného a konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci súdu konať, pričom odporcovi v čase rozhodovania žiadne trovy nevznikli. O vrátení súdneho poplatku za návrh prvostupňový súd rozhodol podľa § 11 ods. 1 a ods. 4 prvá veta, ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, podľa bydliska navrhovateľa.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Súdu prvého stupňa vytkol, že jeho argumenty sú v kontexte veci právne nesprávne, v dôsledku čoho došlo k odňatiu súdnej ochrany zjavne porušovaného nároku t.j. k odňatiu možnosti konať pred súdom. V dôvodoch odvolania uviedol, že nikdy nenavrhol, aby súd posúdil vplyv zásahu odporcu na životné prostredie, ale aby určil, že odporca má povinnosť o také posúdenie požiadať tretí subjekt. Mal za to, že účastníkmi súdneho konania sú dva rovnocenné súkromnoprávne subjekty, pričom nemožno uznať argument, že vzťah medzi nimi je taký ako sú v dotknutej oblasti zaradené predpisy SR podľa právnej doktríny. Takou logikou by potom každé právo bolo vylúčené z právomoci súdu, pretože každé má základ v ústavnom práve, ktoré podľa doktríny spadá do verejného práva. Dotknuté právo na priaznivé životné prostredie chránené v tomto konaní je rovnocenným právom napr. vlastníckemu právu či osobnostnému právu a má byť s ním rovnako zaobchádzané ako napr. v procese o ochranu osobnosti alebo o zdržanie rušenia v rámci susedských vzťahov. Preto ho navrhovateľ považoval za nepochybne súkromnej povahy.

Následne v dôvodoch odvolania argumentoval tým, že v zmysle rozhodovacej praxe ESD sa ohľad na povahu účastníkov neberie, a teda keby aj bol odporca verejnoprávny subjekt, mal by každý jednotliviec právo súdnej ochrany rovnakého nároku. Podľa navrhovateľa je v zmysle § 7 ods. 3 O.s.p. tak daný osobitný dôvod právomoci, a to ešte jednoznačnejší, čo súd prvého stupňa nerešpektoval. Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil alternatívne zrušil.

Podaním zo dňa 27.01.2015, doručeným súdu prvého stupňa 29.01.2015 a odvolaciemu súdu dňa 06.02.2015, navrhovateľ doplnil svoje odvolanie zo dňa 18.08.2014. V doplnení odvolania uviedol, že potreba určenia povinnosti odporcu požiadať o environmentálne posúdenie vplyvu výrubu stromov v Území európskeho významu Devínska Kobyla je o to naliehavejšia, že vykonávané zásahy odporcom do tohto územia nie sú nijakým spôsobom posudzované a odporca ich zjavne vykonáva bez akejkoľvek metodiky. Ďalej uviedol, že svojimi žiadosťami o poskytnutie informácií na základe zákona č. 211/200 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám zo dňa 08.12.2014 žiadal odporcu ako povinnú osobu o sprístupnenie informácií o rozsahu zásahu do biotopu kyslomilných bukových lesov v jednotlivých rokoch 2011-2014. Tieto informácie žiadal takisto pre plánovaný zásah v roku 2015a takisto žiadal poskytnúť informácie o spôsobe merania rozsahu zásahu a príslušnú metodiku k tomu. Odporca vo svojej odpovedi z 12.01.2015 uviedol, že „nevedie evidenciu konkrétne týkajúcu sa biotopu kyslomilných bukových lesov.“ Z odpovede vyplýva, že odporca nemá žiaden spôsob merania rozsahu zásahu do biotopu a pri vykonávaní zásahu a ťažby nemá príslušnú metodiku. Podľa navrhovateľa k ťažbe stromov teda dochádza bez predchádzajúceho posúdenia nekontrolovane, náhodne, bez akejkoľvek systematiky a metodiky a bez posúdenia vplyvov na celý biotop, čo je nemysliteľné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v petite odvolania.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel odvolací súd k totožnému záveru ako súd prvého stupňa, že vzhľadom na obsah podaného návrhu na začatie konania sa v predmetnom prípade nejedná o občianskoprávnu vec v zmysle ust. § 7 O.s.p. Súd prvého stupňa predmetný prípad tiež správne právne posúdil, keď na danú právnu vec aplikoval predovšetkým ustanovenia § 7 ods. 1, 2, 3, § 104 ods. 1 O.s.p., § 1 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 3, § 18 ods. 4, 10, 11, 12, § 20 ods. 1 písm. f/, 2, 5, 6, § 54 ods. 1, 2 písm. g/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a správne predmetné súdne konanie pre nedostatok právomoci súdu zastavil a vec postúpil Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je tiež náležitým spôsobom odôvodnené, a to tak, ako to má na mysli ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. V odôvodnení svojho uznesenia sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné, pričom odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje a v podrobnostiach na tieto poukazuje.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

K podmienkam konania patrí predovšetkým požiadavka, aby vec patrila do právomoci súdov Slovenskej republiky. Právomoc civilného súdu je taká podmienka konania, ktorej nedostatok predstavuje neodstrániteľnú vadu konania majúcu za následok zastavenie konania (nedostatok civilnej právomoci predstavuje taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť).

Pre vyriešenie otázky, či daná vec patrí do právomoci súdu, je nutné predovšetkým zistiť, z akého právneho vzťahu navrhovateľ vyvodzuje ním uplatnený nárok.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa žalobou doručenou súdu prvého stupňa dňa 25.03.2014, doplnenou podaním zo dňa 06.06.2014 („Spresnenie petitu žaloby“ doručené súdu prvého stupňa dňa 11.06.2014, č. I. 42 spisu) sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť:

1. požiadať Ministerstvo životného prostredia SR o posúdenie vplyvov výrubu stromov plánovaného do konca platnosti plánu starostlivosti o lesy pre oblasť neviestka Kobyla schváleného 12. 7. 2006 na obdobie 2006 až 2015 v znení neskorších zmien na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu Devínska Kobyla podľa smernice Rady č. 92/43/ EHS v rozsahu podľa smernice európskeho parlamentu a Rady č. 2001/42/ ES tak, aby pri posudzovaní bola zabezpečená aj účasť verejnosti podľa smernice európskeho parlamentu a rady číslo 2003/35/ ES,
2. zdržať sa výrubu stromov plánovaného do konca platnosti plánu starostlivosti o lesy pre ÚEV Devínska Kobyla schváleného 12. 7. 2006 na obdobie 2006 až 2015 v znení neskorších zmien a to až do konečného schválenia výrubu plánovaného do konca platnosti tohto plánu starostlivosti o les v procese posúdenia vplyvov podľa výroku č. 1.

V ustanovení § 80 O.s.p. zákon demonštratívny spôsobom vypočítava tri druhy návrhov na začatie konania („návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä“):

- a) tzv. statusové návrhy (návrhy na začatie konania o osobnom stave, napr. rozvod manželstva)
- b) žaloby o splnenie povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo porušenia práva. Ide o typické sporové konania, v ktorých súd rozhoduje deklaratórne, teda deklaruje, že povinnosť žalovaného vo sfére hmotného práva existuje alebo neexistuje, pričom typickým predmetom konania v týchto veciach je potom peňažné plnenie.
- c) určovacie žaloby, ktorými sa žalobca domáha určenia existencie či neexistencie práva alebo právneho vzťahu. Právnym vzťahom je dvoj alebo viacstranný právny vzťah, napr. zmluvný či zodpovednostný (napr. žaloba na určenie existencie nájomného vzťahu). O právo pôjde v prípadoch subjektívnych práv, teda o určenie existencie či neexistencie subjektívneho práva, napr. práva vlastníckeho.

Ustanovením § 80 O.s.p. v spojení s § 7 ods. 1 O.s.p. je pritom vymedzená právomoc civilných súdov. V civilnom súdnom konaní sú prejednávané spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V civilnom súdnom konaní sú teda prejednávané veci, ktoré vyplývajú z právnych vzťahov subjektov súkromného práva, ktoré sú definované o.i. rovnosťou účastníkov týchto vzťahov.

Podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej správy vo veciach územnej správy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k presvedčeniu, že neexistuje hmotnoprávny predpis (tak ako to ustanovuje § 7 ods. 3 O.s.p.), na základe ktorého by súd mal právomoc (t.j. neexistuje osobitné zákonné splnomocnenie) uložiť odporcovi navrhovateľom žiadanú povinnosť (dať si posúdiť vplyv výrubu stromov na integritu osobitne chráneného územia európskeho významu), táto konštatácia prvostupňového súdu je podľa názoru odvolacieho súdu správna. Postup odborného a verejného posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie ("posudzovanie vplyvov"), pôsobnosť orgánov štátnej správy a pôsobnosť obcí pri posudzovaní vplyvov ako aj práva a povinnosti účastníkov procesu posudzovania pri posudzovaní vplyvov upravuje zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Ide o predpis správneho práva upravujúci vzťahy v oblasti verejnej správy na základe ktorého vznikajú verejnoprávne vzťahy a nie vzťahy súkromnoprávne. Subjekty vzťahov vznikajúcich v súvislosti s ochranou práva na priaznivé životné prostredie (ochrana biotopov) resp. vzťahov vznikajúcich v súvislosti s posudzovaním vplyvov na životné prostredie vystupujú v pomere nadriadenosti a podriadenosti, a teda v nerovnoprávnom postavení.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje:

a) postup odborného a verejného posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie (ďalej len "posudzovanie vplyvov")

1. strategických dokumentov počas ich prípravy a pred ich schválením,

2. navrhovaných činností pred rozhodnutím o ich umiestnení alebo pred ich povolením podľa osobitných predpisov,

b) pôsobnosť orgánov štátnej správy a pôsobnosť obcí pri posudzovaní vplyvov,

c) práva a povinnosti účastníkov procesu posudzovania pri posudzovaní vplyvov.

Podľa § 3 písm. a/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona vplyv na životné prostredie je akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na životné prostredie vrátane vplyvu na zdravie ľudí, flóru, faunu, biodiverzitu, pôdu, klímu, ovzdušie, vodu, krajinu, prírodné lokality, hmotný majetok, kultúrne dedičstvo a vzájomné pôsobenie medzi týmito faktormi,

Podľa § 3 písm. c/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny je postup uvedený v tretej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy navrhovanej činnosti alebo jej zmeny na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa vypracovanie zámeru, určenie rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, vypracovanie správy o hodnotení vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení činnosti") alebo jej zmeny a záverečného stanoviska z posúdenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny (ďalej len "záverečné stanovisko"), pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečená účasť verejnosti a konzultovanie s verejnosťou a dotknutými orgánmi, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou.

Ustanovenie § 18 tretej časti zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadpisanej POSUDZOVANIE NAVRHOVANÝCH ČINNOSTÍ upravuje predmet posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a predmet zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny.

Podľa § 19 (Konanie o podnete) ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov príslušný orgán v konaní o podnete rozhodnutím určí, či posudzovaniu podlieha navrhovaná činnosť alebo jej zmena, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 8 alebo nedosahuje prahovú hodnotu uvedenú v prílohe č. 8.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov príslušný orgán začne konanie o podnete z vlastného podnetu alebo na základe odôvodneného písomného podnetu. Odôvodnený písomný podnet je oprávnený podať ktokoľvek.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sa konanie o podnete začne na základe odôvodneného písomného podnetu, konanie o podnete sa začína dňom jeho doručenia príslušnému orgánu.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Z obsahu navrhovateľom podanej žaloby (doplnenej o špecifikáciu petitu), ale i z celého spisového materiálu prejednávanej veci, je citeľná urputná snaha navrhovateľa o ochranu biotopu resp. o posúdenie vplyvu výrubu na životné prostredie (na integritu chráneného biotopu) v navrhovateľom určenom území argumentujúc najmä právom na priaznivé životné prostredie. Preto súd posúdil žalobu navrhovateľa (návrh na začatie konania doplnený o špecifikáciu petitu podaním zo dňa 06.06.2014) ako odôvodnený písomný podnet na začatie konania o podnete v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Ustanovenie § 19 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie pritom výslovne zakotvuje, že odôvodnený písomný podnet je oprávnený podať ktokoľvek, a teda oprávňuje podať takýto podnet aj priamo navrhovateľa. Ak teda súd prvého stupňa predmetné konanie o návrhu navrhovateľa s odkazom na príslušné ustanovenia zákona

o posudzovaní vplyvov na životné prostredie zastavil a postúpil vec Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky na ďalšie konanie, rozhodol vecne správne.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd poznamenáva, že ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby sa domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Vyplýva to z historicky daného a v SR ústavne garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie vecných kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečenie ich kontroly nezávislou súdnou mocou.

Rovnako odvolací súd dodáva, že zastavenie konania z dôvodu chýbajúcej právomoci súdu podľa § 103 a 104 O.s.p. za situácie, keď pre tento procesný postup súdu bol zákonný dôvod, nie je odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom napadnutým uznesením o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky (právomoci súdu) v predmetnej veci nedošlo, pretože záver súdu prvého stupňa o tejto otázke je správny, a to z vyššie uvedených dôvodov. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že argumentácia navrhovateľa uplatnená v jeho odvolaní je právne irelevantná a nespôsobilá spochybníť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.